

Wydawca J. Karkowicz
Kancel. D. J.
Wyd. dnia 11.2.1923
Dziennik

DZIENNIK USTAW ŚLĄSKICH

Nr. 7.

KATOWICE, dnia 7. lutego 1923.

Rok II.

- Treść: 38. Ustawa z dnia 18. stycznia 1923 r. w przedmiocie opłat od kart myśliwskich.
39. Ustawa z dnia 26. stycznia 1923 roku w przedmiocie pożyczki na wydanie mapy ściennej Województwa Śląskiego.
40. Ustawa z dnia 18. stycznia 1923 roku w przedmiocie zwalczania lichwy wojennej w cieszyńskiej części Województwa Śląskiego.
41. Ustawa z dnia 15. stycznia 1923 r. dotycząca zmiany rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 28. czerwca 1922 r. i z dnia 3. października 1922 r. w przedmiocie ochrony lokatorów oraz lichwy i spekulacji mieszkaniowej.
42. Ustawa z dnia 18. stycznia 1923 r. w przedmiocie bezprocentowej pożyczki na zakupno żywności w bursach młodzieży.
43. Ustawa z dnia 18. stycznia 1923 r. w przedmiocie pożyczki na zakupienie bursy w Bielsku.
44. Ustawa z dnia 18. stycznia 1923 r. w przedmiocie utworzenia Tymczasowej Izby Rolniczej Śląsk.
45. Rozporządzenie Wojewody Śląskiego z dnia 30. stycznia 1923 r. w sprawie podwyżki dodatku drożyznianego do płac urzędników, nauczycieli i funkcjonariuszów wojewódzkich.
46. Ustawa z dnia 24. stycznia 1923 r. w przedmiocie udzielenia gminom miejskim i wiejskim w części górnośląskiej Województwa Śląskiego dla celów sanacji budżetów bezprocentowych zaliczek, zwrotnych z wpływów podatkowych w roku 1924.

38.

Ustawa

z dnia 18. stycznia 1923 r.
w przedmiocie opłat od kart myśliwskich.

Art. 1.

Kto wykonuje polowanie winien mieć przy sobie kartę myśliwską opiewającą na swe nazwisko. Wydawanie kart myśliwskich należy do Starosty w miastach Katowice, Królewska Huta i Bielsko do Dyrektora Policji tego powiatu, w którym ubiegający się o kartę myśliwską ma swą siedzibę lub uprawniony jest do wykonywania polowania.

Osobom, nie posiadającym obywatelstwa Rzeczypospolitej Polskiej i nie mającym siedziby na obszarze Województwa Śląskiego karta myśliwska wydana być może poręczeniem osoby, mającej siedzibę w Województwie Śląskiem. Wydanie karty nastąpi przez władze w myśl ustępu 1. właściwą dla poręczającego. Poręczyciel odpowiada za grzywny nałożone na odbiorcę karty myśliwskiej na zasadzie ustaw obowiązujących, lub z powodu przekroczenia innych przepisów łowiecko-policyjnych oraz kosztów powstałe z powodu poczynionych dochodzeń.

Art. 2.

Karty myśliwskiej nie potrzebują:

1. osoby zbierające jaja czajek, mew,
2. naganiacze (obławnicy) i inne przy wykonaniu polo-

wania do podobnych usług pomocniczych przeznaczone osoby.

3. osoby, wykonujące w wypadkach ustawą przewidzianych polowania na zlecenie lub z upoważnieniem władz łowiecko-policyjnych.

Urzędowe zlecenie lub upoważnienie służy jako karta myśliwska.

Art. 3.

Karta myśliwska ważna jest na całym terytorjum Województwa Śląskiego, wystawiona zaś bywa z reguły na przeciąg jednego roku (roczna karta myśliwska). Kto tylko przejściowo polować zamierza, może otrzymać kartę myśliwską z ważnością na trzy po sobie następujące dni. (Dzienna karta myśliwska).

Art. 4.

Za roczną kartę myśliwską uiścić należy kwotę 10.000 marek niem. względnie 20 000 marek polskich; za dzienną kartę myśliwską 1000 marek niem. względnie 2000 marek polskich.

Osoby nie będące obywatelami Rzeczypospolitej Polskiej i nie mające w Polsce stałej siedziby uiścić winne 100 000 marek niem., względnie 200 000 marek polskich za roczną kartę myśliwską a 10 000 marek niem., względnie 20 000 marek polskich za dzienną kartę

Poza dodatkiem i opłatą stemplową, wygotowanie karty myśliwskiej jest bezpłatne. Sporządzenie duplikatu karty myśliwskiej nastąpić może za poprzedniem uiszczeniem 500 marek niem. względnie 1000 marek polskich.

Podatek od kart myśliwskich wpływa na rzecz powiatowej kasy samorządowej, w miastach Katowice, Król. Huta i Bielsku na rzecz kasy miejskiej.

Reprezentacje odnośnych powiatów samorządowych decydują, na jakie cele mają być nadeszłe sumy obrócone.

Art. 5.

Osoby wykonywujące ochronę łownictwa, zaprzysiężone na zasadzie odnośnych ustaw, oraz osoby, znajdujące się w toku wykształcenia przepisane dla państwa służby leśnej placą za wystawienie karty myśliwskiej 1000 marek niem. względnie 2000 marek polskich.

Dla służby leśnej wynosi opłata 1000 marek niem. względnie 2000 marek polskich. Karty dla służby leśnej są wolne od stempla.

Karta dla wymienionych w art. 5. osób nie upoważnia do wykonywania na własnych lub dzierżawnym obszarze oraz także nie na gruntach, których właściciel karty myśliwskiej ma dzierżawę polowania poza swym okręgiem służbowym.

Art. 6.

Upoważnia się Radę Wojewódzką do podwyższenia stawek wymienionych w art. 4. w miarę ewent. spadku waluty.

Art. 7.

Wszystkie przepisy sprzeczne z wymienionymi artykułami 1—5 niniejszej ustawy uchyla się.

Art. 8.

Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Wojewodzie.

Art. 9.

Ustawa obowiązuje od dnia 1. stycznia 1923 r. Stawki podatkowe wymienione w art. 4. obowiązują także te karty na rok 1923, które wydane zostały przed ogłoszeniem niniejszej ustawy.

Marszałek:

(—) Wolny.

39.

Ustawa

z dnia 26. stycznia 1923 r.

w przedmiocie pożyczki na wydanie mapy ściennej Województwa Śląskiego.

Art. 1.

Upoważnia się Wojewodę do wyasygnowania 30 milionów marek polskich tytułem pożyczki 8% dla Spółki przemysłowo-handlowej: „Kresy“ w Cieszynie, spółdzielni z ograniczoną odpowiedzialnością, zwrotnej w przeciągu roku, t. j. najdalej 1. lutego 1924 r., na pokrycie kosztów wydania mapy ściennej Województwa Śląskiego za gwarancją bankową.

Art. 2.

Wykonanie ustawy porucza się Wojewodzie.

Art. 3.

Ustawa wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Marszałek:

(—) Wolny.

40.

Ustawa

z dnia 18. stycznia 1923 r.

w przedmiocie zwalczania lichwy wojennej w cieszyńskiej części Województwa Śląskiego.

Art. 1.

W artykule 30. ustawy z dnia 2. lipca 1920 roku, o zwalczaniu lichwy wojennej (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 67, poz. 449), ogłoszonej na Śląsku Cieszyńskim rozporządzeniem Tymczasowej Komisji Rządowej z dnia 3. stycznia 1921 r. (Dziennik Urzędowy Tymczasowej Komisji Rządowej Nr. 5, poz. 109), dodaje się za słowami: „a w wypadkach“ a przed słowem: „artykuł 26. ustęp 1“ słowo: „artykuł 25. ustęp 2. i“.

Art. 2.

Moc obowiązującą ustawy Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 5. sierpnia 1922 r. w przedmiocie zmian w ustawie powołanej w powyższym artykule 1. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 69, poz. 618): rozciąga się na cieszyńską część Województwa Śląskiego ze zmianą wynikającą w artykule 3. niniejszej ustawy.

Art. 3.

Przewidziana w pomienionej ustawie z dnia 5. sierpnia 1922 r. kompetencja Rady Ministrów i pojedynczych Ministrów przechodzi na Radę Wojewódzką Województwa Śląskiego.

Art. 4.

Niniejsza ustawa wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Marszałek:

(—) Wolny.

Ustawa

z dnia 15. stycznia 1923 r.

dotycząca zmiany rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 28. czerwca 1922 r. i z dnia 3. października 1922 r. w przedmiocie ochrony lokatorów oraz lichwy i spekulacji mieszkaniowej.

Art. 1.

Rozporządzenie Wojewody Śląskiego z dnia 28. czerwca 1922 r. (Dziennik Ustaw Śląskich Nr. 3, poz. 11) uzupełnione rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 3. października 1922 r. (Dziennik Ustaw Śląskich Nr. 27, poz. 102) zatwierdza się z poniżej uwidocznionymi zmianami w następującym brzmieniu:

§ 1.

Dodatek do czynszu mieszkaniowego wynosi od dnia 1. stycznia 1923 r. aż do dalszego zarządzenia:

- I. przy mieszkaniach 30-krotny czynsz podstawowy,
- II. przy ubikacjach, służących dla handlu i przemysłu wynosi dodatek do czynszu od tego samego dnia 50-krotny czynsz podstawowy.

§ 2.

Czynsz za pokój umeblowany nie powinien przekraczać odpowiedniej części ogólnego czynszu mieszkaniowego.

Za odstąpienie mebli i innych sprzętów powinien

lokator uiścić dodatek w wysokości 10% rocznie odnośnej wartości tychże.

W razie nieporozumienia decyduje co do wartości mebli urząd mieszkaniowy.

§ 3.

Na przebudowanie lub przekazanie ubikacji służących do mieszkania na biura wszelkiego rodzaju wolno za zgodą Urzędu wojewódzkiego tylko wtenczas pozwolić, jeżeli starający się o to pozwolenie odda w to miejsce równowartościowe i równowielkie nowe mieszkanie. Wyjątek stanowi się dla biur międzypaństwowych instytucji, dla biur władzy Rzeczypospolitej Polskiej, Województwa, powiatów i gmin.

§ 4.

Urzędowi mieszkaniowemu wolno pobierać na pokrycie kosztów własnych za przekazanie ubikacji lokatorom od tychże 5% rocznego czynszu najmu.

§ 6.

Żadnym władzom i gminom nie wolno pobierać za jakiegokolwiek zezwolenie co do mieszkań, lub innych lokali, lub za przekazanie takowych z jakiegokolwiek bądź powodu, lub na jakiegokolwiek bądź cel pieniędzy lub innych odszkodowań.

§ 5.

Kto za opuszczenie, oraz ustąpienie mieszkania lub wystarania się o mieszkanie sobie lub osobie trzeciej każe przyrzec lub przyjmie korzyść majątkową w jakiegokolwiek formie, ulegnie karze do 3 miesięcy więzienia i grzywnie do jednego miliona marek. Taką samą karę ponosi, kto właściciela mieszkania namawia lub skłoni do popełnienia rzeczzonego czynku karygodnego.

Usiłowanie będzie karane, jak czyn dokonany. Przy okolicznościach łagodzących można orzec na więzienie lub grzywnę.

Postanowienia powyższe odnoszą się również do koncesjonowanych pośredników, którzy cenę odstępnego za sklepy, warsztaty, lokale biurowe, składy, fabryki, gospody itd. podbijają lub za pośrednictwa w wyszukiwaniu tych lokali żądają ponad 2% czynszu rocznego danego lokalu.

§ 7.

W urzędach mieszkaniowych wolno zatrudniać tylko osoby, którym przysługuje obywatelstwo polskie.

Art. 2.

Ustawa niniejsza co do unormowania czynszu nie ma zastosowania do budynków mieszkalnych wybudowanych po 1. lipcu 1918 r., jakoteż do budynków wybudowanych przez przedsiębiorstwa przemysłowe dla swoich robotników i funkcjonariuszów.

Art. 3.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. 4.

Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Wojewodzie.

Marszałek:

(—) Wolny.

42.

Ustawa

z dnia 18. stycznia 1923 r.

w przedmiocie bezprocentowej pożyczki na zakupno żywności w bursach młodzieży.

Art. 1.

Upoważnia się Wojewodę do wyasygnowania 30 milionów marek polskich i 15 milionów marek niemieckich, tytułem bezprocentowej pożyczki na zakupno środków żywności dla internatów i burs w cieszyńskiej części Województwa Śląskiego i dla burs w seminarjach nauczycielskich w górnośląskiej części Województwa, zwrotnej od 1. lipca r. b.

Art. 2.

Podział przyznanych w art. 1. kwot zleca się Radzie Wojewódzkiej.

Art. 3.

Wykonanie ustawy porucza się Wojewodzie.

Art. 4.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Marszałek:

(—) Wolny.

43.

Ustawa

z dnia 18. stycznia 1923 r.

w przedmiocie pożyczki na zakupienie bursy w Bielsku.

Art. 1.

Upoważnia się Wojewodę do wyasygnowania 80 milionów marek polskich tytułem pożyczki bezprocentowej Tow. Polskiej Bursy w Bielsku celem zakupu nieruchomości w Bielsku przy ul. Staro-bielski Potok Nr. 3 dla urządzenia bursy dla młodzieży szkół średnich. Pożyczka ta ma być zainstalowana na pierwszym miejscu na powyższej nieruchomości.

Art. 2.

Od nabycia nieruchomości ani sprzedający, ani Tow. Polskiej Bursy w Bielsku nie zapłacą żadnych podatków ani opłat ani stempli.

Art. 3.

Wykonanie ustawy porucza się Wojewodzie.

Art. 4.

Ustawa wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Marszałek:

(—) Wolny.

44.

Ustawa

z dnia 18. stycznia 1923 r.

w przedmiocie utworzenia Tymczasowej Izby Rolniczej Śląskiej.

Art. 1.

Zatwierdza się rozporządzenie Wojewody z dnia 3. października 1922 roku (Dz. U. Śl. Nr. 27, poz. 104) w

przedmiocie utworzenia Tymczasowej Izby Rolniczej Śląskiej.

Art. 2.

Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Wojewodzie.

Marszałek:

(—) Wolny.

45.

Rozporządzenie

Wojewody Śląskiego

z dnia 30. stycznia 1923 r.

w sprawie podwyżki dodatku drożyznianego do płac urzędników, nauczycieli i funkcjonariuszów wojewódzkich.

Na mocy art. 6. ustawy z dnia 20. grudnia 1922 r. Dz. Ust. Śl. Nr. 2, poz. 13 w porozumieniu z Radą Wojewódzką zarządza się co następuje:

§ 1.

Urzędnikom, nauczycielom i funkcjonariuszom w górnosławskiej części Województwa należy wypłacić tytułem dodatku wyrównawczego za miesiąc luty 1923 r. kwotę w wysokości 120% pełnych poborów wypłaconych dnia 1. lutego 1923 r. wraz z dodatkami.

Dodatek ten ma być wypłacony w markach polskich po kursie 1 : 1 natychmiast.

§ 2.

Jeżeliby zostały wprowadzone podwyżki poborów z mocy postanowienia art. 6. zdanie pierwsze ustawy z dnia 20. 12. 1922 r. Dz. Ust. Śl. Nr. 2, poz. 13, wówczas kwota tej podwyżki ma być potrąconą od dodatku wypłaconego po myśli § 1. po kursie 1 : 1.

Wojewoda:

(—) w. z. Żurawski.

46.

Ustawa

z dnia 24. stycznia 1923 r.

w przedmiocie udzielenia gminom miejskim i wiejskim w części górnosławskiej Województwa Śląskiego dla celów sanacji budżetów bezprocentowych zaliczek, zwrotnych z wpływów podatkowych w roku 1924.

Art. 1.

Przyznaje się kredyt w kwocie 1 (jednego) miljarda marek niemieckich na bezprocentowe zaliczki, zwrotne z wpływów podatkowych w roku 1924, dla gmin miejskich i wiejskich w części górnosławskiej Województwa Śląskiego, które z bieżących dochodów nie są w możności pokryć wydatków na administrację.

Art. 2.

Zaliczki udzielać będzie Rada Wojewódzka na wniosek Wojewody tym gminom, które wykażą konieczną potrzebę przyścia im z pomocą finansową oraz przedstawiać prawomocnie powziętą uchwałę Zarządu gminnego, stwierdzającego, że tenże przyjmuje obowiązek zwrotu przyznać się mającej gminie zaliczki.

Art. 3.

Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Wojewodzie.

Art. 4.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Marszałek:

(—) Wolny.